
VIERING / DIENST op 16 augustus 2026, 10 uur**Doopsgezinde Gemeente Aalsmeer**

Orgel/Piano: Valeriya Zakopay
Kerkenraadslid: Annigje Leighton
Predikant: Paul F. Thimm

Koster: Leon de Graaff
Lezer: John Venema

“Jezus heeft vooroordelen over vreemdelingen!?”

Aansteken van de kaarsen**Welkom**

Zingen “Laten wij zingend deze dag beginnen” 212:1,4,5

Bemoediging en Groet

Onze hulp is in de naam van **de Eeuwige**,
Die hemel en aarde gemaakt heeft,
Die trouw blijft in eeuwigheid;
Die niet in de steek laat het werk van zijn handen.

Genade, barmhartigheid en vrede
van God, die ons liefheeft
en van Jezus Christus, die ons voorgaat
door de Heilige Geest, die ons steunt en uitdaagt. Amen.

Met elkaar delen (kaarsen aansteken)

Zingen “Dit huis waar op de eerste dag”

Zingenderwijs nr. 30 (alle 4)
Melodie: 680 “Kom, Heilige Geest

Gebed

God, heb dank voor deze zondagmorgen, een moment in de week om elkaar te ontmoeten en in aanraking te komen met uw werkelijkheid van liefde te midden van onze wereld van elke dag.

Heb dank voor de kracht van uw Geest, die ons aanzet om elkaar vast te houden, ondanks onze verschillen van mening en levensstijl en herkomst. Uw Geest beweegt ons tot eerbied voor U en uw woord.

Heb dank voor heilige teksten en ontroerende liederen, want zij voeden ons, zij bemoedigen ons als we onzeker zijn, ze prikkelen ons om dat te veranderen wat uw heil en zegen in de weg staat, wat ons leven met elkaar in de weg zit en moeilijk maakt.

We bidden U, God, wek onze aandacht en neem ons alstublieft mee in de boodschap dat het anders en beter kan – het samenleven op deze aarde.

Help ons om manieren en wegen te vinden om Jezus te volgen – geloofwaardig en met toewijding, bescheiden en met vreugde. Amen.

Bijbellezing: Jesaja 56:1-3a (“...laat hij niet zeggen: ‘De Heer zondert mij zeker af van zijn volk’)
en 6-7

Zingen “Samen op de aarde” 993:1,4,5,6

Bijbellezing: Matteüs 15:21-28

Zingen “Ja, het liefst zou ook ik” 945:1,3,4,5

Preek/overdenking

*“Ja, het liefst zou ook ik, als die andere drammers,
God tot ingrijpen dwingen met die almacht van Hem.” (Gezang 945:1)*

Lieve Gemeente!

I.

De woorden van dit **lied** dat we net gezongen hebben raken mij. - Waarom?

Omdat ik ook het liefst zoals die andere drammers God tot ingrijpen zou willen dwingen in de chaos van de wereld, in de nood die mensen moeten meemaken en de ellende die we elkaar aandoen op aarde. Zo nu en dan wil ik met de psalmdichters schreeuwen en roepen tot God.

Dit lied raakt mij, omdat het mij doet denken aan **drammers en doorzetters** zoals de **Kananese vrouw** uit het evangelieverhaal. Ik bewonder haar durf en vasthoudendheid waarmee ze op hulp aandringt bij Jezus. Ze geeft het niet op. Ze is een hele taaie en laat niet los. - Wat wil je, als je **moeder** bent en je **kind** is **zo ziek** en je hebt van alles geprobeerd. Ze heeft alle schaamte verloren van wat zullen de mensen denken.

Ze schreeuwt zich de longen uit het lijf: *“**Heb medelijden met mij, Heer, zoon van David** ...”* (V.22) Het klinkt vol hartstocht zoals een noodkreet en gebeden uit de psalmen. Blijkbaar heeft ze ergens van Jezus gehoord, dat hij de gave heeft om mensen beter te maken. Daar hoopt en vertrouwt ze op. En daarom schreeuwt ze: *“**Heer, heb medelijden met mij! Mijn dochter heeft een kwade geest in zich, het gaat niet goed met haar.**”* (V.22)

Maar **Jezus antwoordt** haar **met geen woord**. - Geen woord.

Waarom zwijgen mensen als een ander mens om hulp schreeuwt? En waarom zwijgt **Jezus** en reageert hij niet? – Wat raar! Zo kennen we Jezus helemaal niet. We kennen Jezus toch als iemand die bewogen is om het leed en de nood van mensen. Hij ontfermt zich over zieken, gediscrimineerden en mensen in andere moeilijkheden.

Waarom zwijgt Jezus? – Is hij **moe** en negeert hij daarom deze lastige vrouw zodat ze stopt hem lastig te vallen?

Hij heeft net een drukke, intensieve tijd achter zich. Er zijn steeds mensen om hem heen die naar hem luisteren en met hem willen praten, die aan hem trekken, hem uitdagen, die beter willen worden.

Jezus trekt zich daarom regelmatig terug om tot rust en bezinning te komen. Deze keer is hij zelfs met zijn leerlingen de grens over naar het buitenland getrokken voor een **time-out**. Hij hoopt daar met rust gelaten te worden. Maar nee, zelfs daar wordt hij achtervolgd door een vreemde vrouw die een beroep op hem doet.

Zijn vrienden, de **leerlingen**, hebben er gelukkig **begrip** voor. Zelf vinden ze haar ook storend en opdringerig. Ze nemen Jezus in bescherming. Ze vermanen Jezus om duidelijker zijn grenzen aan te geven. “Doe iets zodat je van haar af bent. Anders blijft ze maar achter ons aan lopen schreeuwen.” – Iedereen moet toch kunnen begrijpen dat Jezus niet altijd beschikbaar kan zijn en door kan werken. Hij is toch ook maar een mens.

II.

En **ineens reageert Jezus** toch. Wat hij zegt is wel **kortaf** en ongewoon **bars**: *“Ik ben alleen gezonden naar de verloren schapen van het volk van Israël.”* (V.24)

Wat zeg je daar, Jezus? Meen je dat echt, dat je er alleen voor je eigen volk bent? Dit is zo anders dan het beeld dat we van Jezus hebben, van zijn menselijkheid en sociale bewogenheid en grenzeloze liefde.

Ja, we weten dat **Jezus** soms heel **direct en scherp** uit de hoek kan komen bijvoorbeeld in een pittige discussie **met Farizeeën en schriftgeleerden** die hem willen testen en in een hoek drijven. Natuurlijk ging Jezus zich dan weren en **verdedigen**. En dan vielen er wel eens harde woorden.

De woordenwisseling **met de Kananese** is toch **anders**. Dit klinkt bot en harteloos. Dit klinkt naar “eigen volk eerst”, hard en kil tegenover vreemdelingen en mensen in nood.

Het doet me denken aan de stemmen in ons land en in Europa die fel en gevoelloos van leer trekken tegen buitenlanders en speciaal **asielzoekers en vluchtelingen** en daarbij vergeten hoe kwetsbaar en ellendig mensen in nood zijn. En zoiets raakt mij diep en doet mij **pijn**. Want zijn wij niet allemaal bijna overal vreemdelingen die kwetsbaar zijn en daarom op begrip aangewezen?

Ik verbaas me, dat de **Kananese vrouw** zich desondanks **niet laat afschrikken**, maar doorgaat met haar smeken om hulp. Heel kwetsbaar en nederig werpt ze zich voor Jezus neer. **“Help mij, alstublieft!”** Dat is indringend en opdringerig.

Meteen wendt Jezus zich rechtstreeks tot haar en zegt haar keihard in het gezicht: *“Het is **niet goed** om het **brood** voor de kinderen **aan de honden te voeren.**”* (V.26). - Is dat nou dezelfde Jezus die het opnam voor de **Samaritanen**, buitenlanders waar zijn eigen volk zo’n hekel aan had? - **Hoe kan Jezus** deze vrouw dermate beledigen en **afwijzen**?

Ik had het begrepen, als deze vrouw nu **boos en verdrietig** en diep teleurgesteld over Jezus weggegaan was naar huis, een illusie armer over Jezus, over wie ze immers zoveel goeds heeft gehoord.

Vreemd genoeg reageert zij anders dan verwacht op deze koude, knalharde afwijzing. Ik bewonder hoe ze met **mildheid, wijsheid en begrip** reageert. Ik proef zelfs een flinke portie subtiele en gezonde **humor** en spitse **zelfspot** in haar antwoord. – Prachtig!

Niet meer nederig, maar nog altijd beleefd en ad rem zegt ze namelijk tegen Jezus: *“Inderdaad, Heer, maar ja, **honden** pikken wel **de kruimels** die van de tafel van hun baas vallen.”* (V.27). Ze wil daarmee zeggen: “Ik wil niet jullie brood afpakken. Als ik maar wat kruimeltjes krijg, ben ik er al blij mee.”

Wat heeft ze toch een fijn waarnemingsvermogen over gewoonten van mensen en honden. En wat een ontwapenende en geestige opmerking van haar. Ze **laat zich niet beledigen en afschepen**, maar ze gaat creatief om met die vergelijking met de hond en slim **buigt ze** het positief **om** in haar voordeel. **Humor en geloof** bewerken wonderen, omdat ze helpen om dingen te **relativeren** en **anders durven kijken** naar dingen.

III.

Door haar rake opmerking gaat een **deur open** voor haar en voor Jezus. Er komt beweging in de vaste meningen die ze over elkaar hebben.

Zusters en broeders, vrije meningsuiting is iets kostbaars, maar nieuwe diepere **inzichten** zijn nog belangrijker dan persoonlijke meningen.

Want als je open en eerlijk elkaar je meningen zegt en vooral naar elkaars meningen luistert, kan **inzicht en waardering** voor elkaar groeien. Zo komt er een **opening** tussen Jezus en de Kananese vrouw. Begrip voor elkaar. En **beiden veranderen**.

Deze vrouw heeft het blijkbaar meteen door waarom Jezus die nare opmerking heeft gemaakt. Ze voelt blijkbaar haarfijn de **bitterheid en de boosheid** aan achter de woorden van Jezus. - Wat dan?

Zij beseft dat de relatie tussen haar rijke **Syro-Fenicische land** en het uitgebuite en arme **buurland Israël** best ingewikkeld, pijnlijk en problematisch is.

Zij begrijpt de enorme **frustratie** achter de **kritische en protesterende toon van Jezus**, als hij zegt: "Het is **niet fair**, niet eerlijk om het brood van de kinderen af te pakken en aan de honden te geven."

De handelssteden **Tyros en Sidon** (ze liggen in het huidige Syrië) waren namelijk **rijk** geworden door een bloeiende **handel**. De Syro-Feniciërs (of Kanaänieten) hadden niet genoeg akkerland om zelf voldoende **graan** te kunnen verbouwen. Daarom lieten ze Israël graan verbouwen en kochten dit voor spotprijzen en zo bleef er maar weinig graan voor de armere bevolking in Israël zelf over. Zulke **kromme deals** zijn dus geen nieuwe uitvinding van China, Amerika of Europa. Uitbuiting en onrecht bestonden altijd al.

Jezus laat zijn **ongenoegen** merken tegen zulke **slinkse deals** tussen zijn eigen overheid met die buitenlandse handelssteden in het noorden. Deze deals gaan namelijk **ten koste van de machteloze gewone bevolking**. En Jezus **ergert** zich blijkbaar ook over deze vrouw uit dat welvarende land die het lef heeft te komen en ook nog aanspraak te maken op meer. "Wat willen die Syro-Feniciërs van mij en mijn berooide volk nog allemaal hebben dan goedkoop brood?"

Blijkbaar kan deze vrouw **niet alleen** schreeuwen over **haar eigen ellende**. Zij snapt **ook de ellende** waar Jezus mee te maken heeft. Zij heeft een goed ontwikkeld bewustzijn voor geschiedenis en politiek: hoe ingewikkeld de dagelijkse werkelijkheid is.

En zij weet de **goede toon** en een bescheiden houding te vinden. Dat werkt als een zalf op wonden. Zo gaan gesloten deuren en muren open tussen mensen en zelfs tussen volkeren.

Jezus merkt dat zij – deze buitenlandse - **anders is en anders denkt** dan "al die akelige Syro-Feniciërs". Zij komt dus niet alleen om iets te halen. Zij behandelt Jezus helemaal niet vanuit de hoogte. Integendeel zij is **respectvol en bescheiden**. Dat schept **vertrouwen** in plaats van wantrouwen. Zo vindt Jezus ruimte en begrip voor **haar nood**: de zorg om haar geesteszieke dochter.

Jezus erkent nu vol verwondering achter haar drammerigheid en volharding haar geloof of vertrouwen: "O vrouw, groot is je geloof. Waar u naar verlangt, zal gebeuren." (V.28)

IV.

“Vanaf dat moment was haar dochter genezen.” zo eindigt het verhaal. Dat is mooi, maar ja we weten zo werkt het lang niet altijd. Niet altijd gebeurt, waar we zo naar verlangen: genezing van een dierbare. Was het maar zo eenvoudig.

Maar wat wel kan gebeuren is, dat er geloof, dat er echt vertrouwen kan ontstaan tussen mensen, als ze elkaar beginnen te begrijpen, elkaars pijn en moeite. Als ze **echt geïnteresseerd** zijn en horen wat de ander zegt – zoals deze buitenlandse moeder en deze Jood Jezus, die door God gezonden is - om te beginnen tot zijn eigen volk, maar dan ook tot andere volkeren in het buitenland.

Deze stoeve maar uiteindelijk mooie ontmoeting tussen die twee is **voor ons nu opgeschreven en bewaard gebleven**. Dit op het eerste gezicht nare verhaal kan een **weldadige boodschap** worden van Gods Geest van vrede en gerechtigheid en van Gods liefde die grenzen doorbreekt en bitterheid openbreekt. Amen.

Muziek

Open Ruimte voor **“Lichtpuntjes van God”** (“Glimpses of God”):

Voel je vrij belevenissen, inzichten uit de afgelopen week of uit de dienst in te brengen.

Gebed en Onze Vader

God, soms zijn we als met stomheid geslagen over nood en ellende die anderen en ook ons zelf treft. We hebben er geen woorden voor – geen verklaring, geen troost of bemoediging.

– Wees dan bij ons en geef ons gedachten van hoop in ons hart en woorden van vertrouwen in de mond, zodat we weten wat te denken en wat te zeggen.

Wij bidden U om kracht en steun voor mensen die getroffen worden door de verschrikkelijke gevolgen van oorlogen, aardbevingen, droogte en bosbranden en voor hen die te maken hebben met ziekte van henzelf of van dierbaren.

God, we zien dat mensen zich niet gehoord en begrepen voelen - in de samenleving, in de familie, in de kerk. Mensen raken gefrustreerd en boos - ook in onze gemeente.

We bidden U: schenk ons vrijheid om te zeggen wat ons dwarszit en ook om te blijven luisteren naar elkaar, juist als onze meningen en belangen uiteenlopen.

We bidden U om openheid en begrip ook in het conflict tussen boeren die zich onrechtvaardig behandeld voelen en de overheid en organisaties die zich genoodzaakt zien om maatregelen te nemen voor het milieu. Schenk wijsheid en de wil om er met elkaar uit te komen en betere oplossingen te vinden in de crisis.

God, we leven allemaal in onze eigen bubbel en kunnen ons zo moeilijk in anderen verplaatsen. We hebben allemaal vooroordelen en meningen over anderen, over vreemdelingen, over asielzoekers, over ouderen en jongeren, over mensen die anders zijn, starre opvattingen over van alles en nog wat.

Schenk ons nieuwe inzichten om ook van mening te kunnen veranderen. Laat uw Geest in ons en door ons werken, zodat we bereid zijn om anderen echt te begrijpen, dat we elkaar serieus nemen en in staat zijn om met elkaar mee te leven. Help ons dat we niet uitsluiten maar verbinden, niet verharderen in onze standpunten maar zachtmoediger en milder worden voor elkaar.

God, u weet dat ons geloof klein en kwetsbaar kan zijn, en soms juist sterk en onverwoestbaar.

Herinner ons telkens weer aan mensen die een voorbeeld zijn in vertrouwen tot mensen en vertrouwen tot U - ondanks alles - mensen zoals de Kananese vrouw in het evangelieverhaal voor vandaag. Bewaar ons daarvoor om ons geloof en onze humor te verliezen of op te geven. Maak ons moedig om ons in te zetten en te leven voor vrede en gerechtigheid en voor uw schepping. Dat we elkaar daaraan herinneren en elkaar daarbij helpen op de weg van Christus.

Hoor ons als we in de stilte bidden voor dat wat ons raakt en voor wie we ons verantwoordelijk voelen. We bidden en danken in de stilte.

...stilte...

Met hoop en verlangen bidden we nu samen de woorden van Jezus tot U:

(oudere versie)	(versie van NBV 2006)
Onze Vader die in de hemel zijt.	Onze Vader in de hemel!
Uw naam worde geheiligd	Laat uw naam geheiligd worden,
Uw koninkrijk kome.	laat uw koninkrijk komen
Uw wil geschiede in de hemel,	en uw wil gedaan worden
alzo ook op de aarde.	op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.	Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
En vergeef ons onze schulden,	Vergeef ons onze schulden,
gelijk ook wij vergeven onze schuldenaren.	zoals ook wij hebben vergeven wie ons iets schuldig is.
En leid ons niet in verzoeking,	En breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van de boze.	maar red ons uit de greep van het kwaad.
Want van u is het koninkrijk	Want aan U behoort het koningschap,
en de kracht en de heerlijkheid - in eeuwigheid	de kracht en de majesteit - in eeuwigheid. AMEN.

Collecten

Zingen "Laat de woorden die we hoorden"

422 (alle 3)

Zegen (samen)

Laten we nu aan het einde van deze dienst de eeuwenoude priesterzegen uit de bijbel uitspreken – voor elkaar en voor de wereld die deze zegen van boven nodig heeft:

De Eeuwige zegent je en behoedt je!
 De Eeuwige doet zijn aangezicht over je lichten
 en is je genadig!
 De Eeuwige verheft zijn aangezicht over je
 en geeft je vrede! Amen.

Zingen "Gezegend gaan we nu van hier...Amen"
 = melodie van 273 "Loof God die zegent al wat leeft"

Zingenderwijs 57

Gezegend gaan wij nu van hier,
 en God gaat met ons mee
 en geeft ons moed en levenskracht,
 zo gaan wij niet alleen. Amen.

Doven van kaarsen